Slujba Sfântului marelui mucenic Nichita

(s.v. 15 septembrie / s.n. 28 septembrie)

Pomenirea Sfântului marelui mucenic Nichita care a pătimit pentru Hristos din-coace de fluviul Dunărea, întru aceste pământuri ale patriei noastre. Deci ca unui păzitor al acestor ţări, i s-a pus slujba cu Polieleu, după cum a fost tipărit şi în Mineiele ce au ieşit mai înainte, ca cel ce va voi să poată a o cânta şi cu Polieleu sau numai pe 6.

***

Sfântul mare mucenic Nichita, daco-romanul (gotul) († 372) (s.v. 15 septembrie / s.n. 28 septembrie):

https://www.academia.edu/44181741/Sf%C3%A2ntul_mare_mucenic_Nichita_daco_romanul_gotul_372_15_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-nichita

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-nichita-250458534/steaemy1/sf-nichita-250458534

***

Materiale despre Sfântul mare mucenic Nichita, daco-romanul (gotul) († 372):

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mare-muc-Nichita,-daco-romanul

https://archive.org/details/@steaemy?query=Nichita+romanul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Nichita

&&&

Pomenirea Sfântului marelui mucenic Nichita care a pătimit pentru Hristos din-coace de fluviul Dunărea, întru aceste pământuri ale patriei noastre. Deci ca unui păzitor al acestor ţări, i s-a pus slujba cu Polieleu, după cum a fost tipărit şi în Mineiele ce au ieşit mai înainte, ca cel ce va voi să poată a o cânta şi cu Polieleu sau numai pe 6.

Seara: La Doamne strigat-am..., punem Stihirile pe 6 ale praznicului 3, şi ale mucenicului 3.

Stihirile praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te, de viaţă purtătoare Cruce, biruinţa creştinătăţii cea nebiruită, uşa Raiului, întărirea credincioşilor, îngrădirea Bisericii; prin care stricăciunea a pierit şi s-a sfârşit, şi s-a călcat puterea morţii, şi ne-am înălţat de pe pământ la Cer, armă nebiruită, ceea ce eşti luptătoare împotriva dracilor, lauda mucenicilor cu adevărat, şi podoaba cuvioşilor, limanul mântuirii, care dăruieşti lumii mare milă.

Bucură-te, Crucea Domnului, prin care s-a dezlegat omenirea de blestem, ceea ce eşti semnul mântuirii cu adevărat, care goneşti pe vrăjmaşi întru înălţarea ta prea cinstită. Ajutătoarea noastră, stăpânia împăraţilor, tăria dreptţilor, podoaba preoţilor, care când te închipuim de nevoi ne mântuieşti. Toiagul puterii, prin care ne păstorim; arma păcii, căreia cu frică îi stau împrejur îngerii. Dumnezeiască slava lui Hristos, care dă lumii mare milă.

Bucură-te, povaţa orbilor, tămăduirea neputincioşilor, învierea tuturor morţilor, care ne-ai ridicat pe noi cei căzuţi întru stricăciune, Cruce cinstită, prin care s-a dezlegat blestemul, şi a odrăslit nestricăciunea, şi pământenii ne-am îndumnezeit şi diavolul cu totul s-a surpat. Astăzi pe tine înălţată văzându-te cu mâinile Arhie-

reilor, înălţăm pe Cel ce S-a înălţat în mijlocul tău, şi ţie ne închinăm, câştigând mare şi bogată milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Stihirile Sfântului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Biruit-ai mucenice pe vicleanul muncitor cu credinţa cea prea puternică, cugetătorule de Dumnezeu, şi cumplite dureri ai răbdat înţelepte. Pentru aceea ai întors pe barbari către Stăpânul şi Ziditorul tuturor, şi cu bună credinţă Îl slăvesc pe Dânsul.

Pârga cea din barbari aducându-o spre închinăciunea lui Hristos, mucenice multpătimitorule, de Dumnezeu grăitorule, ai murit pentru Treime; pentru aceea ai primit şi cununa pătimirii, şi ca un luminător străluceşti în lume cu dumnezeiască cuviinţă, vrednicule de laudă.

Într-armându-te cu toată arma bunei credinţe a Împăratului Hristos, întru război te-ai arătat nebiruit, ca odinioară Ghedeon cel prea viteaz, surpând taberele celor de alt neam, cu îndrăzneala ta cea vitejească.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea, a lui Teofan*

Luminătorul mucenicilor te cunoaştem pe tine, Nichita mult pătimitorule al lui Hristos; căci tu părăsind mărirea dregătoriei celei pământeşti, şi urând părintească nedumnezeire, ai sfărâmat pe dumnezeii lor, şi cu biruinţă ai ruşinat pe barbari, plinind mucenicia mărturisirii pentru Hristos, şi te-ai făcut ostaş lui Dumnezeu celui din Cer, rugându-te pentru noi Ziditorului tuturor, să se milostivească, şi să miluiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, asemenea*

Glasurile proorocilor au vestit mai-nainte pe lemnul cel sfânt, prin care s-a mântuit Adam din blestemul morţii cel de demult; şi înălţându-se acesta astăzi, înalţă glas împreună şi făptura, cerând de la Dumnezeu multă milă. Cela ce eşti întru milă singur nemăsurat Stăpâne, curăţire fii nouă, şi mântuieşte sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul, glasul al 7-lea: Dumnezeul nostru în Cer şi pe pământ, toate câte a vrut a făcut.

Stih: Întru ieşirea lui Israil din Egipt a casei lui Iacov din popor barbar.
Dumnezeul nostru în Cer şi pe pământ, toate câte a vrut a făcut.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

Dumnezeul nostru în Cer şi pe pământ, toate câte a vrut a făcut.

Stih: Ce-ţi ţie mare că ai fugit, şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

De va fi Polieleu se pun şi citirile.

Din Proorocia lui Isaia citire

Cap. 43, vers 9.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s-au adunat împreună, şi se vor aduna boierii dintru ei. Cine va vesti acestea întru dânşii ? Sau cele din început cine le va face vouă auzite ! Aducă-şi mărturiile sale, şi să se îndrepteze, şi să asculte; şi să zică adevărul: Fiţi mie mărturii, şi Eu sunt martor, grăieşte Domnul Dumnezeu. Şi Pruncul pe care l-am ales, ca să ştiţi şi să credeţi şi să cunoaşteţi, că Eu sunt. Mai-nainte de Mine nu a fost alt Dumnezeu, şi după Mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, şi nu este afară de Mine Mântuitor. Eu am vestit, şi am mântuit; defăimat-am, şi nu am fost întru voi străin. Voi Mie mărturii, şi Eu martor Domnul Dumnezeu. Încă din început Eu sunt, şi nu este cine să scoată din mâinile Mele, face-voi, şi cine va întoarce aceasta? Aşa zice Domnul Dumnezeu, Cel ce ne mântuieşte pe noi Sfântul lui Israil.

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 3, vers I.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s-a întru ochii celor nepricepuţi a muri, şi s-a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea de la noi sfărâmare; iar ei sunt în pace. Că înaintea feţei

oamenilor de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire, şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pe ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării sale vor străluci, şi ca scânteile prin paie vor fugi. Judeca-vor limbi, şi vor stăpâni popoare, şi va împărăţi întru dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul, şi credincioşii în dragoste vor petrece cu Dânsul. Că dar şi milă este întru cuvioşii Lui, şi cercetare întru aleşii Lui.

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 5, vers 16.

Drepţii în veci vor fi vii, şi întru Domnul plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii de la Cel Prea Înalt. Pentru aceasta vor lua împărăţia podoabei, şi stema frumuseţei din mâna Domnului; că cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei, şi cu braţul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea Lui, şi va într-arma făptura spre izbânda vrăjmaşilor. Îmbrăca-se-va în zaua dreptăţii, şi-şi va pune luişi coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfinţenia, şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va da război împreună cu Dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgeţile fulgerelor, şi ca dintru un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovi. Şi din mânia cea aruncătoare de pietre, pline se vor arunca grindine. Întări-se-va asupra lor apa mării, şi râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii, şi ca un vifor va vântura pe ei, şi va pustii tot pământul fărădelegea, şi răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziţi dar împăraţi, şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului, Luaţi în urechi cei ce stăpâniţi mulţimi, şi cei ce vă trufiţi întru popoarele neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, şi puterea de la Cel Prea Înalt.

La Litie

Sihira glasul 1, singur glasul:

Cu dumnezeiască cuviinţă întru curăţie vieţuind, şi vas de alegere arătându-te, ai luat darul botezului de la Teofil păstorul cel bun al goţilor; şi cu acesta împreună făcându-te părtaş nevoinţelor celor pentru credinţă, ai predicat necredincioşilor pe Hristos cu bărbăţie. Pentru aceasta şi cu cununa muceniciei încununându-te, acum stai de faţă lângă Scaunul Ziditorului tău, cu îngerii între cei din înălţime; cerând ca să se dăruiască nouă Nichita prea mărite, curăţire de păcate şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Astăzi toată lumea întru nevoinţa purtătorului de chinuri se veseleşte, şi Biserica lui Hristos cu flori împodobită, de Hristos mărturisitorule, strigă ţie: Aleasă slugă a lui Hristos şi apărătorule prea fierbinte, nu înceta a te ruga pentru robii tăi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, asemenea*

Astăzi pomul vieţii din sânurile pământului scoţându-se, adeverează învierea lui Hristos, celui ce S-a pironit pe dânsa, şi înălţat fiind prin mâinile preoţilor, vesteşte înălţarea lui la Cer; prin care firea omenească din căderea cea de pe pământ înălţându-se, în ceruri vieţuieşte. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm: Doamne, cela ce Te-ai înălţat pe dânsa, şi împreună ne-ai înălţat pe noi, bu-curiei Tale celei cereşti învredniceşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Crucea înălţându-se, toată făptura îndeamnă a lăuda prea curată patima Celui ce s-a înălţat pe dânsa; căci întru aceasta, ucigând pe cela ce ne-a ucis pe noi, pe cei omorâţi i-a înviat şi i-a înfrumuseţat, şi în ceruri a locui i-a învrednicit ca un Milostiv, pentru mulţimea bunătăţii. Drept aceea bucurându-ne, să înălţăm numele Lui, şi să mărim Sfinţenia Lui cea prea înaltă. (de trei ori)

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul şi vă închinaţi în muntele cel sfânt al Lui, că Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

Moise mai-nainte te-a închipuit pe tine, mâinile întinzându-şi spre înălţime, şi biruind pe tiranul Amalic, Cruce cinstită, lauda credincioşilor, întărirea nevoitorilor, frumuseţea apostolilor, biruinţa drepţilor, mântuirea tuturor cuvioşilor. Pentru aceasta pe tine înălţată văzându-te, făptura se veseleşte şi prăznuieşte mărind pe Hristos, cel ce prin tine a adunat cele risipite, cu bunătatea cea prea înaltă. (de trei ori)

Stih: Iar Dumnezeu Împăratul nostru a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Cruce prea cinstită, căreia îţi stau împrejur cetele îngereşti bucurându-se, astăzi înălţată fiind cu dumnezeiasca voie, înalţă pe toţi cei goniţi prin amăgirea mân-

cării, şi s-au alunecat la moarte. Pentru aceasta pe tine cu inima şi cu buzele, credincioşii sărutându-te, sfinţenie luăm, strigând: Înălţaţi pe Hristos pe prea bunul Dumnezeu, şi să ne închinăm aşternutului picioarelor Lui celor dumnezeieşti. (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a sfântului, glasul al 8-lea*

Cela ce porţi nume de biruinţă, te-ai arătat Nichita prea cinstite mucenic nebiruit, propovăduind în privelişte pe Hristos Dumnezeul nostru, şi mărturisindu-L pe Dânsul înaintea împăraţilor şi a tiranilor. Pentru aceea nu înceta rugându-L pentru pacea lumii, şi pentru iubitorii de Hristos împăraţi, şi pentru toţi cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta; şi pentru ca să ne izbăvească de toată mânia, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, glas acelaşi*

Glasul proorocului Tău Moise, Dumnezeule, s-a plinit, cela ce zice: Vedea-veţi Viaţa voastră spânzurată înaintea ochilor voştri. Astăzi Crucea se înalţă, şi lumea din înşelăciune se liberează. Astăzi învierea lui Hristos se înnoieşte, şi marginile pământului se bucură, în chimvale ca David cântare Ţie aducând, şi zicând: Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului Dumnezeule, Crucea şi Învierea; prin care ne-ai mântuit pe noi Bunule; Iubitorule de oameni, Atot-puternice, Doamne mărire Ţie.

Iar de va fi Polieleu, zicem Stihoavna sfântului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, ostaşul lui Hristos, cel numit cu numele dumnezeieştii biruinţe asupra vrăjmaşilor, cel ce povăţuieşti cu făclia bunei credinţe pe popoarele goţilor, către lumina cea neînserată. Cel ce ai defăimat toată câştigarea cea curgătoare, şi cu nevoinţele tale, moştenind Împărăţia cea cerească, şi lucrarea minunilor. Adu-ţi aminte stând înaintea scaunului Ziditorului tău, de cei ce te laudă pe tine cu credinţă, Nichita dumnezeiescule, lauda Bisericii lui Hristos; pe care păzeşte-o cu rugăciunile tale nebântuită.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Cu arma Crucii celei purtătoare de viaţă, ai călcat pe vrăjmaşul cel mult meşte-şugăreţ, trăgând pe mulţimile goţilor din adâncul rătăcirii, şi lui Hristos aducându-i pradă prea mărită. Şi de aceea după numele biruinţei, ai primit cununa de la singur

Împăratul, fericite, având-o pe aceasta răsplătire luptelor tale. Pentru aceasta cinstind pe prea sfântă prăznuirea ta cu credinţă, cerem a dobândi noi cu rugăciunile tale, Împărăţia lui Hristos, şi a ne mântui de greşale, şi de toată scârba.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

Vino către noi cei ce te rugăm, şi ne necăjim, ajutor prea gata, îmblânzind valul supărărilor vieţii, şi încetând vicleniile cele rele, ale demonilor, Nichita de Dumnezeu alesule, mărite mucenice al lui Hristos; cel ce ai biruit cu statornicia pe Atanarih, schingiuindu-te pentru credinţă fără cruţare; vino acum de apără turma ta sfinte, pe ceea ce te-a câştigat pe tine ocrotitor şi păzitor nebiruit; pe Hristos rugându-L, curăţire de greşale să i se dăruiască ei şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Cela ce porţi nume de biruinţă, te-ai arătat Nichita prea cinstite mucenic nebiruit, propovăduind în privelişte pe Hristos Dumnezeul nostru, şi mărturisindu-L pe Dânsul înaintea împăraţilor şi a tiranilor. Pentru aceea nu înceta rugându-L pentru pacea lumii, şi pentru iubitorii de Hristos împăraţi, şi pentru toţi cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta; şi pentru ca să ne izbăvească de toată mânia, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, glas acelaşi*

Glasul prooroculuiu tău Moise, Dumnezeule, s-a plinit, cela ce zice: Vedea-veţi Viaţa voastră spânzurată înaintea ochilor voştri. Astăzi Crucea se înalţă, şi lumea din înşelăciune se liberează. Astăzi învierea lui Hristos se înnoieşte, şi marginile pământului se bucură, în chimvale ca David cântare Ţie aducând, şi zicând: Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului Dumnezeule, Crucea şi Învierea; prin care ne-ai mântuit pe noi Bunule; Iubitorule de oameni, Atotputernice, Doamne mărire Ţie.

Troparul, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Nichita întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Sau aceasta, glasul 1: Purtătorule de chinuri biruind mai întâi năvălirile barbarilor, cu puterea Crucii cea nebiruită, pe urmă ai surpat mândria dracilor, împotrivindu-te cu vitejia ta înţelepte, şi biruindu-o Nichita, ai luat daruri vrednice de biruinţă.

Slavă lui Hristos celui ce te-a întărit, slavă Celui ce te-a încununat, slavă Celui ce a mărit pururea cinstită pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul.., Troparul praznicului de 2 ori. Slavă..., a sfântului, Şi acum..., a praznicului.

După întâia Catismă, de este Polieleu, zicem **Sedealna** sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Crucea luând ca o platoşă, ai mers către lupta vrăjmaşilor celor nevăzuţi, Nichita de trei ori fericite; unde pierzând tirania necredincioşilor, răsplătire ai luat darul minunilor, rugându-te să se mântuiască de ispite, cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *iar aceasta.* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,*** *asemenea*

Întru tine de trei ori fericită şi de viață purtătoare Cruce, popoarele veselindu-se, împreună prăznuiesc cu cetele cele fără de materie; cetele arhiereilor cu cinste te laudă; mulţimile monahilor şi a pustnicilor ţi se închină; cu care toţi slăvim pe Hristos, cel ce S-a răstignit.

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

O minune înfricoşată! Şi arătare prea mărită! Cum primeai răni nesuferite Nichita, şi pătimind strigai, către tiranii cei neînţelegători: Nu mă voi depărta de dragostea

Hristosului meu, a căruia Cruce cinstesc şi cinstitele patimi, prin care lumea se mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *iar aceasta.* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,*** *a praznicului*

Făptura văzând Crucea Ta Hristoase înălţată, înalţă glas, lăudând patima Ta cea de bunăvoie, a Dumnezeului nostru al tuturor, şi slăvind prea sfântă Învierea Ta cea din morţi; prin care ai dăruit lumii viaţă veşnică.

De este Polieleu, zicem Sedelnele cele de după Cântarea a 3-a. Deci Antifonul cel dintâi al glasului, al 4-lea.

Prochimenul glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Sfinţilor celor de pe pământul Lui minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile purtătorului de chinuri Nichita, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegea mea.***

Deci **Stihira**. Glasul al 6-lea: Astăzi toată lumea întru nevoinţa purtătorului de chinuri se veseleşte, şi Biserica lui Hristos cu flori împodobită, de Hristos mărturisitorule, strigă ţie: Aleasă slugă a lui Hristos şi apărătorule prea fierbinte, nu înceta a te ruga pentru robii tăi.

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 6; şi al sfântului pe 8, iar fiind Polieleu zicem al praznicului cu Irmosul pe 6 şi al sfântului pe 6.

Canonul Sfântului

al lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Cela ce ţi-ai omorât cugetul trupului, luminează-mi cugetul cu strălucirea cea luminătoare, ca să laud prăznuirea ta, ca a unui biruitor prea ales, ce te rogi lui Hristos pentru noi, o Nichita.

Nemolipsindu-te de otrava patimilor, cu vitejie ai răbdat chinurile, şi ca un mucenic te-ai îmbrăcat cu haina cea cinstită, care s-a ţesut din sângiurile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nouă şi minunată cale de nevoinţe ai arătat, pironindu-te pentru noi pe lemn Stăpâne; că Te-ai făcut pârgă mărturisirii şi răbdării mucenicilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce ca o uşă a pogorârii Tale către noi Doamne, mai presus de fiinţă Te-a strălucit pe Tine Iubitorule de oameni îndoit în fire, Cel ce te numeşti Răsărit şi Soare, şi Lumină, să se laude.

De este Polieleu, zicem Catavasiile praznicului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselească-se de Tine Biserica...

Cu vitejie sufletească ai răbdat îngrozirile tiranului, mărite mucenice al lui Hristos, întărindu-te cu putere dumnezeiască.

Deznodarea trupului tău, şi tăierea mădularelor ai suferit mucenice prea lăudate, pentru dragostea lui Hristos care ţi-a prea mărit sufletul tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Se bucură de tine adunarea mucenicilor lui Hristos, văzând că se săvârşeşte pomenirea ta astăzi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Marie lăcaşul cel curat şi cinstit al fecioriei, vindecă rănile cele cumplite ale inimii mele.

Irmos: Veseleasckă-se de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sedealna Sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Veselindu-te, fericite, întru durerile trupului, după cuviinţă ai câştigat desfătarea cea dumnezeiască şi fără durere în Rai, primind de la Dumnezeu cununa nemuririi; pentru aceea izvorăşti şi râuri de tămăduiri, celor ce cu dragoste năzuiesc la acoperământul tău mucenice. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Degrab apucă înainte până a nu ne robi pe noi vrăjmaşii cei ce te hulesc pe Tine, şi ne îngrozesc Hristoase Dumnezeul nostru. Omoară prin Crucea Ta pe cei ce ne vrăjmăşesc pe noi cu războiul. Ca să cunoască cât poate credinţa bine credincioşilor; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Mărire puterii Tale, Doamne!

Întru cugetările Domnului îndulcindu-se, şi întru strălucirile Lui dezmierdându-se mucenicul, pătimind nu simţea, ci bucurându-se striga: Slavă puterii Tale, Doamne.

Fiind răscumpărat cu sângele Stăpânului, mult-pătimitorul Nichita, bucurându-se aduce sângele său lui Hristos, pentru care ucigându-se strigă: Slavă Ție Dumnezeul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De dragostea Mântuitorului aprins mucenicul, a călcat văpaia cea idolească, şi toată puterea dracilor, şi strigă Ziditorului: Slavă puterii Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Împărate al împăraţilor Hristoase, Fecioara cea prea curată, fiind împodobită cu tot felul de străluciri, ca un Cer însufleţit, acum se prea măreşte ca o Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă cu credinţă.

Cine poate spune darurile tale cele de biruinţă, şi cununile care ţi-a dăruit ţie Hristos ? Căci te-ai nevoit pentru Dânsul, prea lăudate Nichita.

Mucenicii săvârşindu-şi nevoinţele pe pământ, au primit de la tine răsplătire cerească. Hristoase Dătătorule de viaţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Acum străluceşti ca un luminător, o Nichita prea lăudate, ajungând a fi lumină a doua, stând cu mărire înaintea Luminii celei mari.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

În vremile cele de apoi, Lumina ceea ce a fost mai-nainte de veci ne-ai născut Maica lui Dumnezeu, nouă celor dintru întunericul vieţii, şi a luminat lumea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ţie cu glas...

Îndulcitu-te-ai de frumuseţile Ziditorului, mărite, şi primind luminile cele de acolo, fericite, te-ai într-aripat, şi nebăgând seamă de moarte, ai mers către Dânsul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cugetând cu socoteală înţeleaptă mucenice, ai ales mai de cinste cele veşnice, decât cele trecătoare, şi cu bucurie ţi-ai dat trupul tău chinurilor, o Nichita vese-lindu-te.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Singură pe tine, ca pe un măr în dumbravă, şi ca pe un crin prea curat, şi ca o floare din văi, o Maica lui Dumnezeu; aflându-te Mirele cel mare Hristos, întru tine S-a sălăşluit.

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica striga către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Năs-cătoare.

Tăind tăria înşelăciunii cu împotrivirea ta, şi luând cununa biruinţei prin nevoinţa ta, te veseleşti împreună cu îngerii mărite Nichita, cel cu nume de biruinţă, dimpreună cu dânşii neîncetat, rugându-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Icos: Dându-mi cunoştinţă sufletului meu, curăţeşte-mi mintea, şi mă arată lucrător poruncilor Tale Mântuitorule, ca să pot birui pornirile cele multe ale patimilor mele, şi să câştig darul cel de biruinţă al nestricăciunii, prin rugăciunile viteazului Tău purtător de chinuri Nichita, Iubitorule de oameni, Căci el ne-a chemat pe noi la pomenirea sa, rugându-se neîncetat pentru noi toți.

Sinaxar

Întru această lună în 15 zile, pătimirea Sfântului marelui mucenic Nichita.

Stih: Te arzi Nichita, şi te faci purtător de biruinţă,
Sau mai bine a zice, biruitor focului purtătorul de biruinţă.
A cincisprezecea zi s-a aruncat,

Nichita în cuptorul cel înfocat.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei marelui Constantin, născut şi crescut în ţara barbarilor celor numiţi Goţia (adică în Dacia lui Traian), care scriitorilor greceşti le este dincolo de Dunăre, iar nouă românilor dincoace de Dunăre, care ţară pe acele vremuri o stăpâneau goţii şi se chema Goţia, iar acum se cheamă România; deci fiindcă, acest sfânt nu a voit a urma păgânătatea barbarilor, ci precum era de neam luminat şi bogat, aşa era şi creştin bun. Deci fiind prins de Atanarih stăpânitorul goţilor, pentru credinţa lui Hristos, foarte muncit a fost; mai pe urmă prin foc s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Filotei, preotul.

Stih: Vieţuind Filotei ca un iubit al lui Dumnezeu,
A aflat viaţă fără de sfârşit împreună cu prietenii lui Dumnezeu.
Acesta a fost dintr-un sat ce se chema Mirmicos, din locul ce se cheamă Opsichiu, şi se numea asemenea cu maica sa, pe care o chema Teofila; deci însurându-se şi făcându-se tată de copii, se învrednici de se făcu preot. Şi de atunci nevoindu-se cu postul şi cu rugăciunea, se făcu mare făcător de minuni.

La vremea de lipsă a dat pâine flămânzilor, prefăcut-a apă din râu în vin, şi a mutat o piatră foarte mare cu cuvântul său, şi peste un an după adormirea sa, mutându-se într-alt loc şi-a întins mâinile ca şi cum ar fi fost viu, şi apucându-se de umerii unor doi preoţi ce vrea să-l mute, s-a sculat pe picioare, şi păşind de trei ori s-a mutat, şi s-a aşezat în locul care şi acum zace. Şi izvorăşte mir nepărăsit dând minunată dovedire de cea îmbunătăţită viaţa sa.

Tot în această zi, Sfântul Porfirie cel dintre mimi (sau îngânători).

Stih: Poruncindu-ţi-se ca de botez să-ţi baţi joc,
De înşelăciune ţi-ai bătut joc.
Şi te speli Porfirie şi de sabie te-ai tăiat,
Iar duhul tău în mâna lui Dumnezeu ţi l-ai dat.

Acestuia poruncindu-i-se de Iulian paravatul, când serba ziua naşterii lui, ca să hulească şi să batjocorească lucrurile cele creştineşti, când vrea să intre în apă şi să se afunde, strigat-a tare: Botează-se, Porfirie în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Deci ieşind afară şi îmbrăcându-se cu haine albe, şi măr-turisindu-se că este creştin, şi propovăduind de faţă, i s-a tăiat capul.

Tot în această zi, aflarea moaştelor Sfântului Acachie, episcopul Melitiei.

Stih: Cinstind noi aflarea moaştelor tale fără îndoire,
Vom afla Acachie de cele rele mântuire.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Maxim de sabie s-a săvârşit.

Stih: Văzând pe Dumnezeu întinzându-ţi ţie cunună arătat,
Întinzi capul tău Maxime către sabie înfăţişat.

Tot în această zi, două Sfinte fecioare prin sabie s-au săvârşit.

Stih: Un cuget şi o sârguinţă două fecioare având,
La sabie şi-au plecat grumazii lor prea curând.

Tot în această zi, aflarea moaştelor Sfântului întâiului mucenic Ştefan.

Stih: De obşte este Ştefan în lume aflare,
Întâi mare nevoitor al lui Dumnezeu celui mare.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici celor ce au pătimit împreună cu Sfântul mucenic Nichita.

Tot în această zi, pomenirea celui dintru Sfinţi părintele nostru Visarion, arhiepiscopului Larisei, făcătorul de minuni.

Stih: Visarion după ce de pe pământ către Cer s-a mutat,
Şi acolo împreună cu jertfitorii preoţeşte luminat.
În cincisprezece zile a murit păzitorul Tesaliei,
Cel neadormit priveghetor al Eladei.

Tot în această zi, cuviosul părintele nostru Gherasim ctitorul Sfintei Mânăstiri a Sfintei Treimi, ce se numeşte Survia, care se află aproape de Macreniţa cea din Zagora, cu pace s-a săvârşit. Sfântul noul mucenic Ioan Criteanul, care a mărturisit în Efesul cel nou, la anul o mie opt sute unsprezece (despre care vezi în Limonariul cel nou).

Cu ale lor sfinte rugăciuni Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc, tinerii lui Avraam, de dorirea dreptei credinţe, mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Acum luminându-te mucenice cu Lumina cea neapropiată, luminează cu lumina ta pe cei ce-ţi laudă acum praznicul tău, strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Oştile îngerilor foarte s-au minunat de bărbăţia ta, fericite, văzându-te că cu tărie te nevoieşti, grăind: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Împreună cu ceata cea de sus, Gavriil cel fără de trup veselindu-se, strigă către tine: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prea curată, binecuvântată eşti tu între femei, fără prihană Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Jertfă deplin şi primită te-ai adus pe sine-ţi mucenice nebiruite, şi jertfire întreagă de bun miros te-ai făcut Stăpânului tău, Celui ce S-a răstignit pentru noi, cu veselie strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Risipind taberele vrăjmaşului ca un viteaz dumnezeiesc, ce după lege te-ai nevoit, după vrednicie ai primit cununa biruinţei cea neveştejită, din dreapta cea purtătoare de viaţă, înaintea căreia stai acum, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Fără de îndoială iubind pe Hristos, ai amestecat sângele tău cu sângele Lui, şi cu bice fiind bătut, şi în multe feluri ucis, împărăţeşti acum împreună cu Dânsul, ca un râvnitor al Lui, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născând pe Hristos, pe Cel ce singur este prea curat, arătat ai spălat spurcăciunea firii noastre prea curată de Dumnezeu Născătoare cu totul fără prihană. Şi te-ai făcut mai presus decât Heruvimii şi decât Serafimii, care strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmos:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei Iubitori de buna-credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Cu totul mă dau ţie de Dumnezeu fericite Nichita, ca să te câştig pe tine părtinitor către Stăpânul, cel ce poate a mă mântui de toată primejdia. Şi care este pricinuitor dumnezeieştii mântuiri.

Făcându-te cu adevărat mărturisitor adevărului mucenice, bucurându-te stai acum cu îndrăzneală înaintea Adevărului celui ipostatic şi cinstit, câştigând darurile nevoinţelor tale.

Liniştitu-te-ai la limanul cel lin, odihnindu-te de ostenelile tale, şi purtând cunună, dănţuieşti în Rai împreună cu mucenicii lui Hristos. Aşadar ca pe un mărit de Dumnezeu, după vrednicie toţi te mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împărtăşeşte-mi cu îndestulare darul tău mucenice, celui ce ţi-am împletit cu sârguinţă cununi de laude cu cuvinte, izbăvindu-mă de păcatul meu şi de faptele mele cele cumplite, prin rugăciunile tale prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mai presus de legile firii ai născut pe Dătătorul de lege, Cel ce s-a cunoscut lumii în două firi, făcându-se trup fără schimbare, pentru milostivirea cea neurmată, binecuvântată prea curată Fecioară.

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului; din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat, adunând firile cele osebite; pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii...

Precum cu puterea Crucii înţelepte, ai biruit barbaricească semeţie, şi tulburarea tiranilor, mare mucenice Nichita, aşa prin rugăciunile tale încetează mişcările trupului, şi năvălirile patimilor noastre; dându-ne dezlegare păcatelor biruitorule, ca unul ce ai multă îndrăzneală către Dumnezeu. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Crucea este păzitoare a toată lumea; Crucea podoaba Bisericii; Crucea stăpânia împăraţilor; Crucea întărirea credincioşilor; Crucea slava îngerilor, şi dracilor rană.

La Laude

Stihirile Sfântului Nichita, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Când ceaţa relei credinţe tot pământul a întunecat, atunci luminător pe tine Domnul te-a arătat, învăţător bunei credinţe poporului goţilor, şi curăţitor rătăcirii idolilor, cu darul Dumnezeiescului Duh. Pentru aceasta cu bună credinţă împreună adunându-ne, cinstim dumnezeiasca ta pomenire, luând dezlegare greşalelor.

Cu puterea lui Hristos împuternicindu-te, toată desfătarea vieţii de cele de jos râvnitoare, ai trecut-o cu vederea. Şi pe drumul chinuirii bucurându-te ai călătorit, şi a tiranilor cruzime cu bărbăţie biruind, cununa biruinţei ai primit de la unul

Dumnezeu; către care acum stând de faţă purtătorule de chinuri: Adu-ţi aminte Nichita de cei ce cu dorire, săvârşesc pomenirea ta.

Pe mărirea cea stricăcioasă trecând cu vederea, slava cea cerească ţi-a dat-o Hristosul tău, ca celui ce-L slăveşti pe el cu vărsarea sângelui, şi credincioşilor pe tine te-a dăruit apărător dumnezeiesc, scăpându-i pe ei de ispitele cele grele. Pentru aceasta ca pe ocârmuitorul cetăţii, îmbogăţindu-se turma ta, cu laude te cinsteşte în toţi anii pe tine Nichita mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Veniţi credincioşilor întru laude să prăznuim pomenirea măritului mucenic Nichita, că acesta propovăduind popoarelor goţilor credinţa lui Hristos şi pecetluind cu foc mărturisirea cea bună, ostaş s-a arătat nebiruit al Împăratului tuturor şi Dumnezeu; tăind împreună miile înţelegătoarelor seminţii celor de alt neam, cu puterea Dumnezeului nostru celui ce S-a pironit pe lemn. Pe care rugăm neîncetat pentru dreptmăritorii creştini, şi pentru toţi cei ce săvârşesc cu credinţă, dumnezeiasca şi prea mărita lui pomenire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *al praznicului, asemenea*

Pe care de demult Moise mai-nainte închipuindu-o întru sine, pe Amalic surpând l-a biruit, şi David psalmistul strigând, a poruncit să se închine aşternutului picioarelor Tale, cinstitei Crucii Tale, Hristoase Dumnezeule; astăzi păcătoşii ne închinăm, cu buze nevrednice; pe Tine Cela ce ai suferit a Te pironi pe dânsa, lăudându-te strigăm: Doamne împreună cu tâlharul, împărăţiei Tale învredniceşte-ne pe noi.

Şi de este Polieleu cântăm Slavoslovia cea mare, iar nefiind Polieleu, cântăm **Stihoavna** praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Astăzi Crucea Domnului se înalţă, lemnul cel de viaţă purtător, pe care cu trupul S-a pironit Hristos, pe toţi chemând spre mântuire.

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că Sfânt este.

Bucură-te, dumnezeiască păzitoarea credincioşilor, zidul cel nebiruit, crucea Domnului, prin care de pe pământ, la Cer ne-am înălţat.

Stih: Iar Dumnezeu Împăratul nostru mai-nainte de veac a lucrat mântuire în mij-locul pământului.

Veniţi toţi, cu veselie să sărutăm lemnul cel purtător de viață, pe care S-a pironit Hristos, mântuirea lumii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a sfântului, glasul al 6-lea*

Astăzi toată lumea se veseleşte de nevoinţa biruitorului, şi Biserica lui Hristos, înfrumuseţându-se cu flori, strigă ţie mucenice Nichita: Slugă bună a lui Hristos, şi părtinitorule fierbinte, nu lipsi a te ruga pentru robii tăi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *al praznicului, asemenea*

Astăzi pomul vieţii din sânurile pământului scoţându-se, adeverează învierea lui Hristos, celui ce S-a pironit pe dânsa. Şi înălţat fiind prin mâinile preoţilor, vesteşte înălţarea Lui la ceruri; prin care firea omenească din căderea cea de pe pământ înălţându-se, în ceruri vieţuieşte. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm: Doamne cela ce Te-ai înălţat pe dânsa, şi împreună ne-ai înălţat şi pe noi, bucuriei Tale celei cereşti, învredniceşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei, după rânduială și Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din Canonul praznicului, Cântarea 1-a, pe 4, şi dintru a Sfântului Cântarea a 6-a pe 4. Prochimen glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu. Apostolul către Timotei: Fiule Timotei întă-reşte-te... Caută la Octombrie în 26. Aliluia. Dreptul ca finicul va înflori... Evanghelia de la Matei: Zis-a Domnul ucenicilor săi, iată eu vă trimit pe voi ca oile prin mijlocul... Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul...

Sfântul Mare Mucenic Nichita
Gotul
+ 15 septembrie